

Raina încearcă din nou

Jane Choate

(Bazat pe o întâmplare adevărată.)

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

Raina a citit din nou cuvintele de pe fluturașul de la școala ei. *Concurs de eseuri – Câștigă o excursie gratuită în orașul New York!*

Era un concurs pentru elevii multor școli din zonă. Raina s-a gândit cum ar fi să fie în orașul New York, cu zgârie-nori în jurul ei și statuia Libertății în apropiere.

Ea își dorea să meargă!

„Ar trebui să te înscrii”, a spus Sydney. „Scrii cel mai bine dintre toți cei din clasa noastră!”

Cuvintele lui Sydney au făcut-o pe Raina să se simtă bine. Nu știa prea multe despre scrisul de eseuri. Dar dorea să încerce.

După școală, Raina a stat la birou. *Pac, pac, pac.* A pus vârful creionului pe hârtie în timp ce se gândea la ideile ei. În cele din urmă, a început să scrie.

A durat o săptămână întreagă până când Raina a terminat. Dar, cu puțin

ajutor de la mama ei, în cele din urmă, s-a simțit pregătită să-și predea esul.

Au trecut câteva săptămâni. Raina era entuziasmată să vadă cine a câștigat. Poate că, în curând, avea să se îndrepte spre New York!

„S-au înscris peste o sută de elevi”, a spus domnul Wright în fața clasei. „Le mulțumesc tuturor celor care ați scris un eseu.”

Inima Rainei bătea puternic de emoție.

„Deși niciunul dintre elevii noștri nu a câștigat concursul, Raina a fost printre primii cinci dintre toți participanții. Felicitări, Raina!”, a spus domnul Wright.

Raina a zâmbit în timp ce colegii ei au aplaudat. Dar în sinea ei era supărată. Să fii printre primii cinci nu este la fel cu a câștiga. Visul ei de a vedea orașul New York se spulberase.

Când s-a întors acasă, Raina s-a aruncat pe un scaun din bucătărie lângă părinții ei. „Am pierdut concursul”, a spus ea. „Aceasta este ultima dată când voi mai încerca ceva nou vreodată. Voi face doar ceea ce știu că pot face bine.” Și-a acoperit capul cu mâinile.

„Îmi pare rău că nu ai câștigat. Mama și cu mine suntem atât de mândri de tine pentru că ai încercat”, a spus tata. El s-a așezat lângă Raina. „Îți amintești când nu aveam un loc de muncă acum câțiva ani?”, Raina a dat din cap în sens afirmativ.

„Am aplicat pentru multe locuri de muncă și nu am fost angajat la niciunul dintre acestea”, a spus tata. „M-am simțit destul de descurajat.”

Raina și-a ridicat privirea. „Adevărat?”

Tata a dat din cap în sens afirmativ. „Dar nu am renunțat. După mult timp, am găsit un loc de muncă perfect. Dar acest lucru nu s-ar fi întâmplat dacă nu aș mai fi încercat.”

Mama și-a pus mâna pe spatele Rainei alinând-o. „Știi câte povestiri am trimis la reviste diferite?”, a întrebat ea. „Și câte au fost respinse? Dar nu pot renunța dacă vreau să-mi văd lucrarea publicată. Faptul de a scrie este important pentru mine, așadar continui să încerc.”

Raina crezuse întotdeauna că părinții ei erau buni la toate lucrurile pe care le făceau. Nu știuse niciodată că și ei fuseseră respinși.

Era încă tristă, dar părea absurd să nu mai încerci *niciodată* ceva nou din nou. Tatăl Ceresc nu dorea aceasta pentru ea. Raina a hotărât că nu avea să renunțe. Putea încerca mai multe lucruri, chiar și lucruri pe care nu le făcea bine imediat.

„Cred că anul viitor voi participa din nou la concurs”, a spus Raina. Pierderea concursului nu trebuia să fie sfârșitul viselor ei.

Raina s-a dus la biroul ei și și-a luat creionul. Scrisul fusese destul de distractiv. *Pac, pac, pac.* Deci, despre ce lucru nou putea să scrie mai departe? ●

„Domnul iubește efortul, deoarece efortul aduce recompense care nu pot fi oferite altfel.”

Președintele Russell M. Nelson, citat în Joy D. Jones, „O chemare deosebit de nobilă”, *Liahona*, mai 2020, p. 16.

„Aceasta este ultima dată când voi mai încerca ceva nou vreodată”, a spus Raina.